

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

9.B

Idén az új osztállyal Sárospatakra utaztunk el. Ez a kisváros Magyarország északi részén van a szlovák határhoz közel.

Csütörtök reggel indult a vonatunk az állomásról, amit szerencsésen senki sem késett le. Az odafelé út jól eltelt, sokat kártyáztunk, beszélgettünk, nevettünk és amikor már kezdtünk volna unatkozni, akkor Ági néni szólta, hogy ismét átszállunk egy másik vonatra, és az is lehet, hogy le fogjuk késni. Szerencsére a másik vonat is később ért be, és rendben megérkeztünk. (Nagy Dorka)

Estefelé indultunk túrázni a Tengerszemhez. Számomra ez volt a legérdekesebb, mivel egy csodálatos természeti képződményt láthattunk. Kicsit fárasztó volt az oda út a hosszú utazás után, de a látvány kárpótolt minket. Nagyon jól szórakoztunk, nevettünk. Csodálatos volt a kilátás, a séta a hegyoldalon, jó kis kaland volt. A tábortűznél a kérdezős játéknak köszönhetően sok dolgot tudtam meg az osztálytársaimról. Késő volt már, mire elindultunk a szállásra, izgalmas volt sötétben túrázni. Még sosem éltem át hasonlót. (Kovács Gréta)

Péntek reggel kísértünk a buszmegállóba és átbuszoztunk Széphalomra, ahol a Magyar Nyelv Múzeumában egy múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt. Sok érdekességet tudtunk meg Kazinczy Ferencről és a nyelvújításról, és egy izgalmas szabadulós játékban is részünk volt. (Tóth Anna)

Következő állomásunk Sárospatakon a Vár volt, ahol csodálkozva figyeltem fel egy táblára, amin az állt, hogy egy fotó készítése 2500 Ft. , egy videó készítés 5000 Ft. A Rákócziak kora című kiállítás megtekintése után felmentünk a Vörös-toronyba, ahol megtudtuk, hogy hogyan működik az árnyékszék és hogy milyen meredek lehet egy lépcső. A torony tetején gyönyörű látvány fogadott, rá lehetett látni a városra és a Bodrogra. (Borbás Ákos)

Szombaton megnéztük a Sárospataki Református Kollégium könyvtárát, ahol régóta gyűjtik a tudományos, érdekes könyveket. Megnéztük az iskolatörténeti kiállítást és az iskolakertet is. Régen sok költő, tudós tanult itt. (Kovács Anna)

Ismét egy hét órás vonatút előtt álltunk. Még az eső is eleredt, de szerencsére hamar megérkezett a járatunk, így fel tudtunk szállni rá. A hazaúton már csendesebbek voltunk, páran el is aludtak a kimerültségtől. (Maczelka Lorina)